

Komšijska ciganska posla (Ili kako je loše, a bit će i gore...)

Sezona je godišnjih odmora i oni koji nisu fizički već su bar mentalno na njemu, što je razlog da se potrudim da ovaj uvodnik bude kratak.

A pravo da vam kažem i sama sam zrela za godišnjeg, pogotovu kada sam pogledala izvještaj o zaduženosti država Zapadnog Balkana. Ko nije gledao neka ne gleda, bolje mu je. Naime, ovi malo stariji će se sjetiti da je ona bivša Jugoslavija grcala u ekonomskim problemima, jer je bila ili smo bar naivno mislili da jeste, katastrofalno mnogo zadužena – vanjski dug je u jednom trenutku iznosio 20-ak milijardi dolara. To je po današnjem kursu cca 16 milijardi EUR-a. Strašno - mislili smo svi – ma super (malo kasno doduše) kažem ja.

Jer, ta stara država je imala nekih 20-ak miliona stanovnika, pa je vanjski dug po glavi stanovnika iznosio oko 1.000 dolara iliti 800 EUR po glavi. E, sada dolazimo do interesantnog dijela - za rubriku vjerovali ili ne, pogotovu ako čitate, a čitate naravno, ove naše crne hronike koje nazivamo dnevnim i drugim novinama.

Pa tako saznamo da je Hrvatska dužna cca 46 mlrd. EUR-a što na 4.5 miliona stanovnika čini zaduženje od preko 10.000 EUR/ po glavi stanovnika. Srbija je još i dobra, jer vanjski dug je upola manji sa duplo više stanovnika tj. 3.200 EUR/ po glavi stanovnika. Dug Slovenije neću ni da spominjem, prosto mi ih je žao... Situacija u ostatku EU u koju se tako očajnički pokušavamo utrpiti nije ni malo bolja.

A Bosna i Hercegovina je, dragi moji bh. državljani, dužna cirka 2.8 milijardi EUR-a što na (kažu) 4.5 miliona stanovnika čini zaduženje od vjerovali li ne 622 EUR/ po glavi stanovnika i po tome smo UBJEDLJIVO najbolji u cijelom regionu da ne kažem da smo među boljim - ma šta boljim – među najboljim u Evropi..

I nešto mislim da u svemu lošem uvijek ima i nešto dobro. Naime, pošto se ovi naši ne mogu dogovoriti ni oko čega, nisu mogli, hvala Bogu, ni da usaglase ludačko zaduživanje zemlje. Ali kako su izbori blizu sve češće čujem obećanja kako će se BiH, nakon izbora naravno, pretvoriti u najveće gradilište gdje ćemo praviti mašallah svega – od autoputeva, pa do elektrana na plin pored živih rudnika i tako dalje i tako nevjerovatnije... Ali, ne mogu ih ni kriviti – političare, naime, jer sva ekonomija se temelji na onoj filozofiji jadne ciganke koja objašnjava djetetu koje plače od gladi – E moj sine – veli ona – da imam masla k'o što nemam brašna, posudila bih tepsiju da napravim pitu... Svaka sličnost sa (nekim) političkim kampanjama je namjerna.

Dakle, kao što rekoh na početku – jest da je loše, ali može (a bojim se i bit će) i gore... **B**